

Lovenes Tekst finder vi ogsaa netop Ordet „fordele“ anvendt for Afhændelse. Jeg skal saaledes henlede Opmærksomheden paa de kommunale Skattelove, hvor der i § 16, 2det Stykke, udtrykkelig staar: „Samme Skattepligt paahviler Forbrugsforeninger, naar de fordele Varer til *andre end Medlemmer*“. Naar der er Tale om at „fordele“ Varer til andre end Medlemmer, er der jo Tale om Afhændelse. Ordet „fordele“ kan man derfor absolut ikke støtte noget som helst paa, tværtimod, det tyder ogsaa hen paa, at Loven ogsaa vil omfatte Forbrugsforeninger. Det forekommer mig ogsaa, at det vilde være noget ubilligt, om man vilde undtage Forbrugsforeninger i Almindelighed. Hvorledes indkøber og fordeler Forbrugsforeningerne nemlig deres Varer? Dersom 10 Personer slaa sig sammen og i Forening købe 10 Tdr. Kul, hvoraf det i Forvejen er bestemt, at hver enkelt skal aftage 1 Td., saa vil der være Tale om Fordeling, da der her er Tale om en bestemt begrænset Kreds af Personer. Men ved Forbrugsforeninger er der ikke altid en saadan Begrænsning, thi der kan det godt ske, at der efter Varernes Indkøb kan komme flere Medlemmer til. En Forbrugsforening kan jo dannes paa den Maade, at en Kreds af Personer blive enige om at betale hver f. Eks. 50 Øre til en fælles Kasse, og naar de have indbetalt disse og valgt en Bestyrer eller Uddeler, indkøbes Varerne, og disse afhændes derefter til Medlemmerne. Foreningen behøver imidlertid absolut ikke at omfatte nogen snæver Kreds, idet Adgangen til at blive Medlem kan være meget let. Det forekommer mig derfor, at den Omstændighed, at man for at kunne købe Varer i en Forbrugsforening kun behøver at erlægge et lille Beløb en Gang for alle, gør, at der ikke bør være en saa stor Sondring mellem almindelige handlende og disse Forbrugsforeninger. Alt i alt er jeg heller ikke i Tvivl om, at Domstolene ville komme til det Resultat, at Lovforslaget ogsaa omfatter Forbrugsforeninger, idet det nemlig udtrykkeligt i Motiverne er fremhævet fra Kommissionens Side, at det er dens Mening, at Loven ogsaa skal omfatte disse. I øvrigt ønsker jeg Lovforslaget fremmet og skal anbefale det paa det bedste.

Justitsministeren (Alberti): Jeg kan ganske slutte mig til Udvalgets og Ordførerens Bemærkninger om det ønskelige i, i saa stort Omfang som muligt, at faa fælles Lovgivning med de to andre nordiske Riger. Derimod kan jeg ikke slutte

mig til den ærede Ordførers Opfattelse af, at Brugsforeningerne ikke skulde være indbefattede under den Definition, som gives i Lovforslagets § 4, af hvem der, hvor Talen er om Handelskøb, skal forstås som handlende. Jeg kan, som jeg udtalte allerede ved første Behandling, ikke se rettere, end at Bestemmelsen ogsaa omfatter Brugsforeningerne. Men jeg kan heller ikke, hvad jeg ogsaa udtalte ved 1ste Behandling, se rettere, end at det i Virkeligheden vil være til Gavn for Brugsforeningerne.

Jeg skal hermed anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

Ordføreren (Sveistrup): Dersom det ærede Medlem for Randers (Poul Rasmusen) kunde have resigneret paa samme Maade som jeg med Hensyn til at udtale sig om dette Spørgsmaal, kunde jeg ogsaa have sparet Tinget for at udtale mig udførligt derom. Man skulde synes, at det ærede Medlem skulde have saa meget lettere derved, som han sagde, at der ikke er Tvivl om, hvilket Resultat Domstolene ville komme til. Naar der ingen Tvivl er derom, kunde han jo ganske rolig have sparet sig sine Udtalelser. Forholdet er imidlertid ikke saaledes, at der ingen Tvivl er derom. Jeg tillader mig nu at tro, at Domstolene ikke ved disse Ord: „enhver, der gør sig til Bedrift at afhænde dertil indkøbte Varer“, ville forstaa saadanne Brugsforeninger, der fordele Varer til deres Medlemmer.

Denne Opfattelse grunder jeg for det første paa, at den Fortolkning, som Kommissionen giver af Ordet „Bedrift“, naar den siger, at den har valgt „Bedrift“ i Stedet for „Næringsdrift“ for dermed netop at give Plads for Brugsforeningerne, egentlig neppe er i god Overensstemmelse med almindelig Sprogbrug. I Molbechs Ordbog hedder det, at Bedrift er dels en Handling, en mærkelig, ualmindelig Handling, altsaa hvad man kalder en Helte-daad, dels Næringsbrug, f. Eks. „at sidde i en stor Bedrift“. Det er i Virkeligheden ogsaa det naturligste ved Ordet Bedrift at tænke paa Ordet Næringsdrift. Det stemmer bedst med den danske Sprogbrug. Jeg ved nok, der findes en nyere norsk Sprogbog, hvor Ordet findes i en ikke dansk Betydning, og det har maaske ledet de norske og derigennem de danske Medlemmer paa Vildspor.

Dernæst er Udtrykket, at fordele Varer mellem Medlemmer af en Brugsforening, et fast Udtryk i Lovgivningen for det For-